

عنوان مقاله:

بررسی اثر بخشی روش ایفای نقش در یادگیری دانش آموزان

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معلمان برتر و مدارس پیشرو در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ونوس جبارپور لیلا گرامیاری - آموزگار ابتدایی آموزش و پرورش شهرستان شوط

مریم دهقان خانقاهی - آموزگار ابتدایی آموزش و پرورش شهرستان ناحیه ۱ (ارومیه)

لیلا قلی زاده تازه شهری - آموزگار ابتدایی آموزش و پرورش شهرستان ناحیه ۱ (ارومیه)

نسرین رحیمی گنج آباد - آموزگار ابتدایی آموزش و پرورش شهرستان ناحیه ۱ (ارومیه)

رقیه مقصودی - آموزگار ابتدایی آموزش و پرورش شهرستان ناحیه ۱ (ارومیه)

خلاصه مقاله:

ایفای نقش به مثابه یک روش تدریس ریشه در دو بعد شخصی و اجتماعی فرد که مورد تاکید آموزش و پرورش است دارد. در قالب روش تدریس حاضر تلاش می شود به یادگیرندگان یاری گردد تا معنا و مفهوم خویش را در درون فضای اجتماعی که در آن زندگی می کنند، بیابند و نکات مبهم تصورات خود را در باره وجود خویش با یاری گرفتن در گروههای اجتماعی روشن سازند. روش حاضر ایجاد می کند که در آن یادگیرندگان در تحلیل موقعیتهای اجتماعی به صورت همیار و مشترک فعالیت می کنند، به ویژه یادگیرندگان راه حل مسائل بین شخصی را در این روش می یابند و شیوه آزاد منشانه برای پرداختن به انواعی از موقعیتهای اجتماعی را به وجود می آورند. «بنابراین تحقیق حاضر به بررسی روش تدریس ایفای نقش می پردازد. در این تحقیق مفهوم نقش و مراحل اجرای روش تدریس ایفای نقش و محاسن و محدودیتهای روش ایفای نقش را فرا می گیریم.

کلمات کلیدی:

روش های تدریس، دانش آموزان، یادگیری، ایفای نقش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1937762>

